

# РЕШЕНИЕ

№ 3765

гр. София, 10.06.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,**  
в публично заседание на 11.05.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Анета Юргакиева**

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2486** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от К. С. М., срещу Заповед № 21-0438-000004/01.01.2021 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП, издадена от ВПД началник РУ към ОДМВР – П., 03 РУ.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения при издаването ѝ. Така в обстоятелствената част на ЗППАМ било посочено, че АУАН № 946918 бил съставен против [фирма], докато в действителност същият е съставен против И. Й. П.; не било посочено по отношение на кой автомобил се прилага принудителната мярка, като в диспозитива на заповедта не били посочени номерата на регистрационните табели и СРМПС; заповедта била връчена на лице, което не е неин адресат; не било установено дали на датата на издаване на ЗППАМ – 01.01.2021 – официален почивен ден, С. Ю. Х. – издател на заповедта е бил на служебното си място и е изпълнявал служебните си задължения. Искане се отмяна на оспорената заповед, като се претендира присъждане на разноски по делото. В съдебно заседание дружеството жалбоподател не се представлява.

Ответникът – ВПД началник на 03 РУ към ОДМВР – П. не се представлява в съдебно заседание. В депозирано писмено становище заявява, че заповедта е законосъобразна, а жалбата за неоснователна.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 01.01.2021 г. около 09:00 часа в [населено място], на [улица] до № 20, с посока на движение запад – изток, И. Й. П. е управлявал лек автомобил BMW 530HD, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма]. При проверка от Н. И. М. – к.о. при 03 РУ ОДМВР – П. и извършена справка в ОДЧ на 03 РУ, било установено, че И. Й. П. е неправопособен водач. На И. Й. П. бил съставен акт за установяване на административно нарушение бл. № АА 946918/01.01.2021г., за нарушение на чл.150 от ЗДвП.

На същата дата била издадена от С. Ю. Х. - ВПД началник на 03 РУ при ОДМВР – П. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0438-000004, с която на [фирма] е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца, като с връчването на заповедта са отнети СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели [рег.номер на МПС].

Заповедта е връчена на пълномощник на дружеството на 09.02.2021 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Процесната заповед е издадена от С. Ю. Х., на длъжност ВПД Началник РУ ОДМВР П., 03 РУ. Съгласно Заповед № 317з-391/06.02.2017 г. на Директора на ОДМВР – П. /л.20/ началниците на РУ на МВР са оправомощени да прилагат с мотивирана заповед принудителни административни мерки по чл. 171, т. 2а от ЗДвП. Видно от приложената на л.21 от делото заповед на министъра на вътрешните работи инспектор С. Ю. Х. е бил временно преназначен на длъжност началник на Трето районно управление – П. при ОДМВР за срок от 1 година, в рамките на който е издадена и процесната заповед.

Относно наведените доводи, че тъй като денят на издаване на заповедта – 01.01.2021г. е официален почивен ден, поради което не било ясно дали съответното длъжностно лице е било на работното си място, следва да се отбележи, че този въпрос няма отношение към компетентността на съответния административен орган. Евентуално този въпрос би могъл да има отношение към истинността на датата, посочена в административния акт, но жалбоподателят не е оспорил документа в тази част, поради което и тъй като се касае за официален документ, съдът приема, че заповедта е издадена на посочената в нея дата от длъжностно лице, което е било надлежно оправомощено и съответно компетентно да наложи принудителната административна мярка.

Оспореният административен акт е издаден и при спазване изискванията за форма, същият е мотивиран с изложени в него фактически и правни основания.

Заповедта съответства и на материалния закон. Съгласно чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП ПАМ прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство се прилага на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която

спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

В случая, видно от съставения АУАН, собственото на дружеството – жалбоподател МПС е било управлявано по време на проверката от лице, което не е правоспособен водач, а именно от И. П. Й.. За опровергаване на това обстоятелство не са представени никакви доказателства от страна на жалбоподателя, с оглед на което съдът приема за безспорно установено, че на посочената дата и час автомобилът – собственост на [фирма] е бил управляван от лице, което не е било правоспособен водач. При това положение са изпълнени предпоставките по чл.172, т.2а, б. „а“ от ЗДвП за налагане на предвидената принудителна мярка.

Възражението, че в ЗППАМ погрешно е посочено, че АУАН е съставен срещу дружеството - собственик на МПС, докато в действителност същият е съставен против трето лице, то принципно е основателно, доколкото АУАН действително е съставен срещу И. Й. П., а не на [фирма]. Това обаче не води до незаконосъобразност на заповедта, тъй като погрешното посочване на лицето, на което е съставен АУАН, по никакъв начин не се отразява върху изводите за фактите, които представляват основание за налагане на мярката, а именно, че И. Й. П., на който автомобилът е бил предоставен и е управлявал МПС на посочената дата, не е имал правоспособност за управление на МПС.

Невръчването на заповедта на лице, различно от нейния адресат, също не е основание за незаконосъобразност на заповедта. То касае единствено правото на обжалване и срока за подаване на жалба срещу заповедта.

На последно място, в диспозитива на заповедта коректно е посочено МПС, спрямо което се прилага ПАМ, като същото е индивидуализирано посредством посочване на номера на регистрационните табели. Също така, посочен е и номера на СРМПС, който е отнет.

С оглед на изложеното дотук, процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка се явява законосъобразна по всички критерии по чл.146 от АПК, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

### Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Заповед № 21-0438-000004/01.01.2021 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП, издадена от ВПД началник РУ към ОДМВР – П., 03 РУ.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

